

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 568
din 19.11.2009**

Dosar nr.: 341/2009

Petiția nr.: 7720/20.08.2009

Petent: M (S , T A , G C G

Obiect: discriminare prin omisiunea experților asimilați magistraților care au îndeplinit anterior funcții de specialitate juridică în alte instituții ale statului decât cele menționate expres în art.86 din Legea nr.303/2004, republicată

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 M (S) T A , cu domiciliul în

I.1.2 G C G , cu domiciliul în str.

II. Obiectul sesizării

2.1 Petentele consideră că art.86 din Legea nr.303/2004, republicată, este un text discriminatoriu prin excluderea experților asimilați magistraților care au îndeplinit anterior funcții de specialitate juridică în alte instituții ale statului decât cele menționate expres în textul de lege.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petentele, experți – personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii,

relatează că în perioada 26 martie 2007 – 1 iulie 2008, respectiv 8 martie 2007-7 mai 2008, au ocupat funcțiile de consilieri pentru afaceri europene, în urma rezultatelor concursului din data de 28 februarie 2007 pentru ocuparea a două posturi vacante de consilier pentru afaceri europene organizat de Institutul Național al Magistraturii. În urma valorificării rezultatului concursului organizat în perioada 9-19 noiembrie 2007 pentru ocuparea unor funcții de expert- personal de specialitate asimilat judecătorilor și procurorilor, petentele au fost numite în funcțiile de expert- personal de specialitate asimilat judecătorilor și procurorilor, începând cu data de 1 iulie 2008, respectiv 7 mai 2008. Prin cererea înregistrată la Institutul Național al Magistraturii sub nr.10824/12.06.2008 petentele au solicitat Consiliului Superior al Magistraturii recunoașterea ca vechime în specialitate a perioadei în care au ocupat funcția de consilier pentru afaceri europene, cerere soluționată favorabil prin Hotărârea nr.888 din 18 septembrie 2008 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. Potrivit art.86 din Legea nr.303/2004, republicată, „constituie vechime în magistratură perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art.87 alin.1 sau magistratul – asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, magistrat-asistent, auditor de justiție, judecător financiar, judecător financiar inspector, procuror financiar, procuror financiar inspector, consilier și consilier de conturi, grefier cu studii superioare juridice sau personal de specialitate juridică prevăzut la art.87 alin.1, precum și perioada în care a fost avocat, notar, asistent judiciar, cadru didactic, jurisconsult, consilier juridic, ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice, expert criminalist, personal de probațiune cu studii superioare juridice sau care a îndeplinit funcții de specialitate juridică în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române, Institutul Român pentru Drepturile Omului, în Parlament sau în aparatul acestuia ori în cadrul Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi, Consiliului Legislativ”.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.8692/28.09.2009, a fost citată doamna M (S) T A iar prin adresa nr. 8693/28.09.2009 , a fost citată doamna G C G la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, fiind ridicată excepția de neкомпетенță materială. Termenul stabilit de Consiliu, a fost stabilit la data de 22.10.2009.

V. Susținerile părților

5.1 Faptul că Institutul Național al Magistraturii nu este menționat în prevederile art.86, nu poate duce la concluzia că perioada în care au exercitat funcțiile de consilier pentru afaceri europene nu constituie vechime în magistratură, cu atât mai mult cu cât funcția este una de specialitate juridică. Petentele susțin că omisiunea textului de lege cu privire la instituția în care își desfășoară activitatea constituie discriminare în raport cu personalul care

îndeplinește funcții de specialitate juridică în instituțiile statului menționate expres în actul normativ menționat.

5.2 Petentele consideră că art.86 din Legea nr.303/2004, republicată, este un text discriminatoriu prin excluderea experților asimilați magistraților care au îndeplinit anterior funcții de specialitate juridică în alte instituții ale statului decât cele menționate expres în textul de lege.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în

condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, parag.75)

6.5 Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

6.6 Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

6.7 Colegiul Director reține că aspectele sesizate nu intră sub incidența O.G. 137/2000, republicată. Modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrului legal reglementat prin O.G. 137/2000, republicată.

6.8 Mai mult decât atât, nici Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra lipsei unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” Cu atât mai puțin, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate de petentă nu intră sub incidența dispozițiilor O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentelor în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

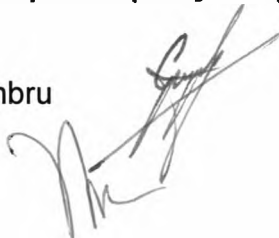
VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan - Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria - Membru

TRUINEA Roxana Paula - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

